

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

26 juni 1997

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Guy Swennen en Sonja Becq –

houdende regeling van de successietarieven tussen samenwonenden

VERSLAG

**namens de Commissie voor Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Peter Vanvelthoven**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden : de heren Leo Cannaerts, Carl Decaluwé, Johan De Roo, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heer John Taylor ;

de heren André Denys, Leo Goovaerts, Stefaan Platteau ;

de heren Gilbert Bossuyt, Norbert De Batselier, Carlos Lisabeth ;

de heren Herman De Reuse, Christian Verougstraete ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

de heer Jos Geysels.

Plaatsvervangers :

de heren Herman Candries, Leo Delcroix, Paul Deprez, Peter Desmet, Johan Weyts ;

de heren Louis Bril, Didier Ramoudt, Mandus Verlinden ;

de heren André Kenzeler, René Swinnen, Peter Vanvelthoven ;

de heren Joris Van Hauthem, Frans Wymeersch ;

de heer Jean-Marie Bogaert ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Zie :

694 (1996-1997)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Motie

– Nr. 3 : Advies van de Raad van State

– Nrs. 4 en 5 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

Uw commissie besprak op 18 en 19 juni 1997 het voorstel van decreet van de heer Guy Swennen en mevrouw Sonja Becq houdende regeling van de successietarieven tussen samenwonenden, hierna genoemd het voorstel Swennen-Becq.

Door de fractieleiders Johan De Roo en Gilbert Bossuyt werd betreffende dit voorstel van decreet na de plenaire vergadering van 11 juni 1997 – overeenkomstig artikel 61, punt 2 van het Reglement – een motie ingediend houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State via spoedbehandeling – overeenkomstig artikel 61, punt 4 van het Reglement.

Hieraan gevolggevend heeft de voorzitter van het Vlaams Parlement op 12 juni 1997 de Raad van State verzocht hem binnen een termijn van ten hoogste drie dagen van advies te dienen over dit voorstel van decreet. In het verzoek aan de Raad van State wordt de spoedbehandeling gemotiveerd door het actueel karakter en de belangrijke maatschappelijke dimensie van het voorstel van decreet. Daarenboven is het de bedoeling voorliggend voorstel van decreet voor het parlementaire reces af te handelen.

Voor een goed begrip van dit verslag wordt ook verwezen naar de besprekingen van de voorstellen van decreet :

- van de heer Guy Swennen c.s. houdende wijziging van artikel 48 van het Wetboek der Successierechten inzake in partneriaat samenwonenden (Stuk 488 (1996-1997) – Nr. 1), hierna genoemd het voorstel Swennen ;
- van de heren Karel De Gucht, Ludo Sannen en Patrick Lachaert houdende wijziging van artikel 48 van het Wetboek der Successierechten (Stuk 347 (1995-1996) – Nr. 1), hierna genoemd het voorstel De Gucht, Sannen en Lachaert.

Het voorstel Swennen werd door de indiener voor de eindstemming ingetrokken en overgenomen door de heren Lachaert, De Gucht en Sannen. In de plenaire vergadering van 11 juni 1997 werd het overgenomen voorstel van decreet niet aangenomen.

1. Algemene bespreking

1.1. De inhoud van het voorstel van decreet

De Raad van State ziet op pagina 3 van zijn advies (Stuk 694 (1996-1997) – Nr. 3) de volgende verschillpunten tussen het voorstel Swennen-Becq en het voorstel Swennen :

- "1. Het tarief voor het successierecht voor samenwonenden is niet langer hetzelfde als dat voor gehuwden : het voorliggend voorstel bevat een afzonderlijk tarief voor samenwonenden dat minder gunstig is dan het tarief voor gehuwden en bloedverwanten in de rechte lijn, doch gunstiger dan dat geldend tussen alle andere categorieën van personen.
2. Het begrip "samenwonenden" wordt verruimd. Het gaat niet langer om "in partneriaat" samenwonenden die aan bepaalde voorwaarden moeten voldoen, doch om samenwonenden die dezelfde woonplaats hebben en een gemeenschappelijke huishouding hebben gevoerd gedurende een zekere termijn voor het openvallen van de nalatenschap. Die verruiming heeft tot gevolg dat ook het samenwonen van meer dan twee personen en het samenwonen van personen waartussen bloed- en aanverwantschap bestaat onder de nieuwe definitie vallen.
3. Wat de vereiste duur van de samenwoning betreft, wordt deze van twee jaar naar drie jaar verhoogd.
4. Het gemeentelijk partneriaatsregister waarin was voorzien door het voorstel Swennen c.s. valt weg."

1.2. De toelichting door de indieners, de heer Guy Swennen en mevrouw Sonja Becq

1.2.1. De toelichting door de heer Guy Swennen

Afgaande op de vele debatten die in deze commissie en in de plenaire vergadering gevoerd zijn in de voorbije weken meent de heer Guy Swennen dat gesteld kan worden dat er een vrij brede consensus bestaat, hoewel geen absolute consensus, over het onrechtvaardig karakter van de huidige tarifiering inzake successierechten voor ongehuwd samenwonenden.

Het is onbillijk dat mensen die jarenlang samenwonen door de fiscus als vreemden voor elkaar worden beschouwd als één van hen overlijdt. Verschil van mening bestaat er wel nog over de mate waarin die ongelijkheid of discriminatie dient afgebouwd te worden. De spreker wil nog eens herhalen dat hij bij de intrekking in plenaire zitting van zijn "partneriaatsvoorstel" gesteld heeft dat het zijn persoonlijke mening is dat de duurzame ongehuwde tweerelatie een quasi identieke samenlevingsvorm is als de gehuwde tweerelatie. Met dat uitgangspunt voor ogen is de idee van de gelijkheid voor de successierechten tussen gehuwden en ongehuwd samenwonenden verdedigbaar.

Het akkoord van 8 juni 1997 tussen CVP en SP gesloten naar aanleiding van de bespreking in het Vlaams Parlement van het voorstel Swennen heeft ook op het federale vlak voor een doorbraak gezorgd : veel meer discriminaties zullen de komende jaren worden aangepakt hetgeen ertoe zal leiden dat de discriminatie tussen vergelijkbare samenlevingsvormen verregaand wordt afgebouwd.

De spreker gaat verder in op enige begripsverwarring die toch al een tijdje meegaat : een ongelijkheid is niet per definitie een discriminatie. Wanneer men er de vaste rechtspraak van het Arbitragehof en zelfs van het Europees Hof van Justitie te Luxemburg op naslaat dan stelt men vast dat enkel een onevenredige en onverantwoorde ongelijke behandeling van vergelijkbare categorieën een discriminatie inhoudt.

Door het voorliggend voorstel wordt een tarifiering voor samenwoner(s) die minimaal drie jaar ononderbroken samenwonen met de erflater en die vermoed worden er een gemeenschappelijke huishouding mee te vormen, te staven door een uittreksel uit de bevolkingsregisters, voorgesteld waarvan minstens kan gesteld worden dat het onevenredig en onverantwoord karakter inzake ongelijkheid met gehuwden drastisch wordt afgebouwd. De spreker wijst erop dat – indien dit voorstel van decreet zou worden aangenomen – samenwonenden die momenteel onder de categorie anderen worden gerangschikt 10% successierechten dienen te betalen op de eerste drie miljoen frank van hun erfdeel (in plaats van nu 45 %), voor het gedeelte van de erfenis van 3 tot 5 miljoen frank 35 % successierechten moeten betalen (in plaats van nu 55 %), en voor de gedeelten van de erfenis hoger dan 5 miljoen 50 % (in plaats van nu 65 %).

De heer Guy Swennen wil daarbij in de verf zetten dat vooral voor wat de gedeelten van de erfenis tot

3 miljoen betreft er een substantiële vermindering van de successierechten is ingebouwd die de categorie samenwonenden dicht bij de categorie van de gehuwden brengt. Daarmee zullen vooral de dagelijkse drama's, waarbij de erfgenaam een lening moet aangaan om te vermijden dat de gezinswoning wordt verkocht, sterk in aantal kunnen worden verminderd.

Belangrijk ook om aan te stippen is de bedenking van de Raad van State dat de doelgroep van dit voorstel van decreet ruimer is dan in het voorstel Swennen en dat dit dus belangrijke consequenties heeft :

1. er is geen uitsluiting meer van de categorie van de bloed- en aanverwanten;
2. er is geen beperking van het aantal.

Met andere woorden de doelgroep is niet de ongehuwde tweerelatie maar wel de samenwonenden die een gemeenschappelijke huishouding vermoed worden te voeren of te vormen mits drie jaar ononderbroken samenwonen met de erflater, te bewijzen met een uittreksel uit het bevolkingsregister.

Wat de taalkundige opmerking van de heer Patrick Lachaert betreft dat de decreettekst het beter over voeren (een eerder actief werkwoord) dan vormen (een eerder passief werkwoord) zou hebben, wat de gemeenschappelijke huishouding aangaat, heeft de spreker enig taalkundig onderzoek verricht. Dit onderscheid maakt volgens deze spreker niet zoveel uit, maar toch is hij bereid in het decreet het woord vormen in voeren om te zetten.

Vermits zowel de doelgroep van dit voorstel van decreet als het uitgangspunt van het voorstel van decreet verschillend is van het voorstel Swennen zou het onjuist zijn en verwarring scheppen door de argumenten voor en tegen in verband met het voorstel Swennen hier opnieuw in de discussie te brengen.

Een heel belangrijk verschilpunt met het voorstel Swennen stelt zich op het vlak van het gelijkheidsbeginsel. Op het spreekgestoelte van de plenaire vergadering is door de spreker gesteld dat de implementatie in het voorstel Swennen van de bloed- en aanverwanten in de toendertijd voorgestelde categorie in partneriaat samenwonenden ondoenbaar was omdat dit problemen zou geven met de toepassing van het gelijkheidsbeginsel. Sommigen ontwikkelen nu de vrij voor de hand liggende redenering, die juridisch niet correct is, dat de indieners de strijdigheid met het gelijkheidsbe-

ginsel opnieuw inbouwen door het in dezelfde categorie onder brengen van tweerelaties en bloed- en aanverwanten.

De reden waarom deze argumentatie niet correct is is het feit dat het uitgangspunt van beide voorstellen van decreet helemaal anders is : in het voorstel Swennen was het uitgangspunt de ongehuwde tweerelatie als vergelijking met de gehuwde tweerelatie. In het huidige voorstel is niet de ongehuwde tweerelatie het uitgangspunt maar wel het gegeven van het samenwonen als zodanig.

Bij de ongehuwde tweerelatie diende men zich in te schrijven in een partneriaatsregister waartegenover een intentioneel element stond, vergelijkbaar met het voornemen van duurzaamheid bij huwen. Bij de categorie van de bloed- en aanverwanten is de familiale verbondenheid een heel ander gegeven. Het uitgangspunt van de samenwoningst lost bovendien het probleem op van twee, drie of meer bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad die samenwonen.

De heer Guy Swennen geeft commentaar op een aantal elementen van het advies van de Raad van State.

a) Het begrip gemeenschappelijke huishouding

De Raad van State suggereert het begrip gemeenschappelijke huishouding nader te omschrijven naar aanleiding van de bespreking in het Vlaams Parlement "zoniet in de tekst dan toch in de toelichting". De heer Guy Swennen meent uit het advies van de Raad van State te begrijpen dat er verwarring mogelijk is tussen de inhoud van artikel 2 van het voorstel van decreet en de toelichting bij artikel 2. Meer bepaald slaat het weerlegbaar vermoeden op het drie jaar ononderbroken samenwonen met de erflater. De gemeenschappelijke huishouding is hetgeen voortvloeit uit het gegeven van de inschrijving in het bevolkingsregister als weerlegbaar vermoeden.

Een eventueel tegenbewijs van de administratie slaat niet op het element van de gemeenschappelijke huishouding maar wel op het niet correct zijn, het vals zijn van de inschrijving in het bevolkingsregister. De lat ligt dus zeer hoog voor de administratie die het tegenbewijs van de inschrijving in het bevolkingsregister dient te leveren.

Een andere bedenking van de Raad van State is dat het de ontvanger van de Registratie is die in eerste instantie oordeelt of er een gemeenschappelijke huishouding wordt gevormd. Dat is nu een-

maal de gebruikelijke fiscale procedure. De Vlaamse decreetgever heeft daarop geen vat omdat de fiscale procedure binnen het Wetboek van de Successierechten tot de federale bevoegdheden behoort. De taxatie door de ontvanger van de registratie kan men aanvechten en indien nodig dienen de rechtbanken erover te waken dat er hier geen omkering van de bewijslast plaatsvindt. Het is wel degelijk de bedoeling dat het tegenbewijs geleverd wordt door de administratie en dat op het ogenblik dat de fiscus daarin slaagt de belastingplichtige zich kan verdedigen door bewijselementen aan te voeren van de feitelijke gemeenschappelijke huishouding.

b) De kwestie van de overgangsregeling

De Raad van State stelt – net zoals in zijn vorig advies betreffende het voorstel Swennen – dat het voorstel van decreet geen overgangsbepalingen bevat. Bij het voorstel Swennen was volgens de heer Guy Swennen de opmerking van de Raad van State pertinent, omdat men drie jaar in het partneriaatsregister diende ingeschreven te zijn vooraleer men van het lagere tarief zou hebben kunnen genieten. In het voorstel Swennen-Becq is van een inschrijving in een partneriaatsregister geen sprake. Daarom is er geen overgangsbepaling vereist.

c) De bevoegdheidskwestie

Voor de heer Guy Swennen moet het voor iedereen inmiddels voldoende duidelijk zijn dat de tarifiering inzake successierechten geen onrechtstreekse maar een zuiver rechtstreekse fiscale gewestbevoegdheid betreft. Heel de discussie inzake de impliciete bevoegdheden betreffende de introductie van het partneriaatsregister vervalst ook voor dit voorstel van decreet.

Het is duidelijk een bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever om in het Wetboek der Successierechten een nieuwe categorie belastingplichtigen in te voeren en daaraan nieuwe tarieven te verbinden.

Gezien het voorgaande is de spreker van mening dat na het lezen van het advies van de Raad van State geen amendementen op het voorstel van decreet dienen ingediend te worden .

1.2.2. De toelichting door mevrouw Sonja Becq

Mevrouw Sonja Becq vindt het niet noodzakelijk de inleiding van de heer Guy Swennen over te doen noch de historiek te schetsen van de verschillende voorstellen van decreet betreffende het toe-

kennen van nieuwe successietarieven voor samenwonenden.

Wel stelt deze spreker dat de CVP-fractie steeds een globale regeling heeft voorgestaan waarin inderdaad ook de zorg voor de samenwoners aanwezig was. Zorg voor de samenwoners enerzijds wanneer men de situatie van de tweerelaties vergelijkt met de gehuwden en de mogelijke benadelingen die ten aanzien van samenwonenden nog bestaan en anderzijds ook de bekommernis voor de zorgrelaties waaronder samenwonende familieleden, waaronder ook grotere gemeenschappen die volgens de CVP-fractie ook in een regeling aangaande samenwonenden dienen te worden betrokken.

Daarin ligt ook het grote verschil ten aanzien van het voorgaande voorstel van de heer Guy Swennen. Door het schrappen van het partneriaatsregister en de beperking tot de tweerelaties zullen de bezwaren naar bevoegdheid en gelijkheidsbeginsel zoals deze oorspronkelijk waren geformuleerd ook wegvallen.

Wat de bedenking van de Raad van State betreft of de tekst van het voorstel van decreet Swennen-Becq zijn doel niet voorbijschiet door ook meer dan tweerelaties en zorgrelaties te regelen antwoordt mevrouw Sonja Becq ontkennend.

Het weerlegbaar vermoeden slaat inderdaad, zoals de heer Guy Swennen heeft gesteld op de inschrijving in het bevolkingsregister. De fiscus zal het tegendeel moeten bewijzen, met name dat men niet verblijft daar waar men effectief is ingeschreven en men van daaruit ook niet die gemeenschappelijke huishouding kan vormen.

1.3. Debat

De heer Patrick Lachaert heeft vijf punctuele opmerkingen :

1. In het voorstel De Gucht, Sannen en Lachaert was oorspronkelijk sprake van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding. In het Nederlandse recht (artikel 24 van de successiewet 1956) heeft men het niet over samenwonenden maar wel over "personen die een gemeenschappelijke huishouding voeren". Uit vrees dat de introductie van deze term in het Belgisch recht tot te veel juridische problemen aanleiding zou geven werd de term uit het voorstel

van decreet, dat uiteindelijk werd neergelegd, geschrapt.

2. Artikel 2, tweede lid van het voorstel van decreet, heeft het over "het vormen van een gemeenschappelijke huishouding" hoewel het om taalkundige en juridische redenen wel degelijk "voeren" hoort te zijn. "Vormen" heeft een passieve betekenis, terwijl "voeren" een actieve betekenis heeft en ook de betekenis van "samen, in consensus" in zich draagt.
3. Wat het toepassingsgebied van dit voorstel van decreet betreft beaamt de heer Patrick Lachaert dat het veel ruimer is dan het voorstel van decreet Swennen. Maar dit toepassingsgebied is veel kwetsbaarder gemaakt in zijn uitvoering. Die kwetsbaarheid hangt samen met de bewijsproblematiek. In het voorstel van decreet Swennen werd de bewijsproblematiek afhankelijk gemaakt van objectieve gegevens als een testament, een uittreksel uit de bevolkingsregisters en bewijs van inschrijving in een partneriaatsregister.

Bij het voorstel van decreet Swennen-Becq wordt de bewijsproblematiek enerzijds afhankelijk gesteld van een testament en een uittreksel uit de bevolkingsregisters, wat de objectieve elementen zijn, maar waar men anderzijds aan toevoegt dat een inschrijving in het bevolkingsregisters een weerlegbaar vermoeden vormt. Een rekening van een nutsbedrijf gericht aan slechts één van de samenwonenden is voldoende om het weerlegbaar vermoeden van samenwonen in vraag te stellen en de belastingplichtige te dwingen een procedure aan te vatten om zijn gelijk te bewijzen. In dit verband citeert de heer Patrick Lachaert het advies van de Raad van State op pagina 9 : "Ofschoon het in het voorkomend geval de fiscus zal toekomen het bewijs ervan te leveren dat een inschrijving op hetzelfde adres niet tevens het bestaan van een gemeenschappelijk huishouden impliceerde, valt te vrezen dat de belastingplichtige hier in een zwakkere positie zal staan, waarbij hij het tegenbewijs van het tegenbewijs dreigt te moeten leveren.

De heer Patrick Lachaert pleit dan ook voor een toepassingsvriendelijke decreetgeving voor diegenen voor wie deze decreetgeving is bedoeld.

4. Een vierde opmerking betreft de opmerking van de Raad van State in zijn advies op pagina 9 betreffende de werkbaarheid van het weerleg-

baar vermoeden : "Overigens zal het bewijs dat er geen gemeenschappelijke huishouding voorhanden is, moeilijk kunnen worden geleverd zonder zich op het domein van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen te begeven. De eerbiediging van het privé-leven is evenwel grondwettelijk en internationaalrechtelijk beveiligd (zie onder meer artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten). Voornoemde bewijsvoering dreigt derhalve door de bescherming van het privé-leven te worden bemoeilijkt, zoniet onmogelijk gemaakt, zodat vragen kunnen worden gesteld bij de werkbaarheid van de ontworpen regeling."

5. Een vijfde opmerking betreft de laatste alinea van het advies van de Raad van State waarin de Raad van State stelt dat in feite de bewijsmiddelen in twee moeten worden gesplitst. Het begrip "samenwonen" kan men bewijzen via een uittreksel uit de bevolkingsregisters, terwijl voor het begrip "vormen van een gemeenschappelijke huishouding" de decreetgever een weerlegbaar vermoeden kan inbouwen. Dit is natuurlijk een verduidelijking ten overstaan van het voorstel Swennen-Becq maar daarmee is het probleem van het bewijsmiddel nog niet van de baan. De suggestie van de Raad van State is een technisch betere formulering maar dat neemt niet weg dat het bewijsprobleem hetzelfde blijft.

De derde, vierde en vijfde opmerking zijn evenveel redenen voor de spreker om voor te stellen het begrip "vormen (of beter "voeren") van een gemeenschappelijke huishouding" uit de tekst lichten.

De heer Ludo Sannen wenst te reageren op wat mevrouw Sonja Becq in haar inleiding zei met name dat door het aannemen van het voorliggende voorstel van decreet Swennen-Becq men over een globale regeling zal beschikken. Volgens de spreker is dit niet correct. Net als in het verleden gaat het om een beperkte regeling, namelijk de successierechten voor samenwonenden. Een globale regeling voor de samenwonenden blijft op het federale niveau even twijfelachtig als voorheen.

Verder stelt de heer Ludo Sannen vast dat het voorliggend voorstel van decreet vele parallellismen bevat met het in de commissie verworpen voorstel De Gucht, Sannen en Lachaert. Toen werd

door de CVP-fractie aan de toenmalige indieners het stimuleren van de promiscuïteit verweten. Nu heeft dezelfde fractie geen moeite met een voorstel van decreet waarvan het toepassingsgebied zeer breed moet worden geïnterpreteerd. Andere gelijkenissen zijn de bewijsmiddelen zoals een uittreksel uit de bevolkingsregisters en het testament. Vermits het vormen van een gemeenschappelijke huishouding voor zoveel discussie zorgt, steunt de heer Ludo Sannen het voorstel van de heer Patrick Lachaert om dit begrip uit de tekst te halen. Het maakt het voorliggend voorstel van decreet eenvoudiger en het benadert hierdoor het voorstel van decreet De Gucht, Sannen en Lachaert.

Een groot verschil met het voorstel De Gucht, Sannen en Lachaert blijft uiteraard het feit dat de gelijkschakeling van de tarieven tussen gehuwden en samenwonenden er niet komt. Zeker zolang de federale wetgever de mogelijkheid niet voorziet om bepaalde mensen die momenteel niet kunnen huwen toch de mogelijkheid te geven te huwen.

Naar de heer Guy Swennen en de CVP-fractie toewenst de heer Ludo Sannen te onderlijnen dat het begrip moreel engagement van ongehuwde mensen in een tweerelatie, dat de indiener in zijn voorstel Swennen vergelijkbaar achtte met de feitelijkheid van het huwelijk, in het voorstel van decreet Swennen-Becq niet meer is terug te vinden. Dit is zeer vergelijkbaar met het voorstel van decreet De Gucht, Sannen en Lachaert doch nu is de kritiek van de CVP-fractie verstomd.

Tot slot wenst de heer Ludo Sannen van de minister te vernemen wat het kostenplaatje van de hervorming is.

De heer Herman De Reuse zal niet terugkomen op een aantal levensbeschouwelijke zaken die hij al naar aanleiding van de bespreking van de voorgaande voorstellen naar voren heeft gebracht. Wel heeft de heer Herman De Reuse een vraag : wanneer op dit ogenblik een gehuwd man of vrouw een testament maakt wat het beschikbaar deel betreft en hij of zij maakt een deel van het beschikbaar gedeelte over aan een bijzit, dan wordt dat vandaag nog unaniem door de rechtspraak en de rechtsleer als zijnde in strijd met de openbare orde en de goede zeden beschouwd. Met dit voorstel van decreet kan dit voortaan wel. Wat nu nog door de rechtspraak wordt verworpen wordt in het hier voorliggend voorstel van decreet geconsacreerd. De heer Herman De Reuse meent dat de commissie hierover toch eens moet nadenken.

De heer Herman De Reuse meent tevens dat het toepassingsgebied van het voorstel van decreet Swennen-Becq dermate ruim is dat de heer Herman De Reuse uit het advies van de Raad van State op pagina 7 meent te mogen afleiden dat zelfs verzorgingsinstellingen met 300 bewoners in deze regeling vervat zitten.

De heer André Denys wenst zich toe te spitsen op het belangrijkste verschilpunt tussen het voorstel van decreet Swennen en het voorstel van decreet Swennen-Becq, met name het uitgangspunt. In het voorstel Swennen vertrok men van de gelijkschakeling tussen samenwonenden in een tweerelatie terwijl men in dit voorstel van decreet vertrekt van het samenwonen zonder beperking. De keuze van het uitgangspunt van de samenwoning was reeds terug te vinden in het voorstel van decreet De Gucht, Sannen en Lachaert. Gezien de toenmalige vernietigende opmerkingen van de CVP-fractie wenst de heer André Denys van mevrouw Sonja Becq te vernemen waarom dit uitgangspunt van het samenwonen nu toch weerhouden wordt in het voorstel Swennen-Becq.

Mevrouw Sonja Becq stelt dat haar fractie niet zozeer vernietigende uitspraken heeft geformuleerd naar aanleiding van de bespreking van het voorstel van De Gucht, Sannen en Lachaert maar wel zeer veel vragen heeft gesteld. Zoals wat met zorgrelaties, wat met ongehuwde broers en zusters die samenwonen, wat met mensen die met meer dan twee samenwonen?

Ten tweede heeft de CVP-fractie altijd gestreefd naar een globale regeling. Een globale regeling waarvan de belangrijkste bevoegdheden zich op het federale niveau bevinden.

In het globaal akkoord dat de meerderheidsfracties op 8 juni 1997 hebben bereikt zitten 3 elementen:

1. discriminaties tussen gehuwden en samenwonenden worden stapsgewijs weggewerkt;
2. voor de samenwonenden komt er een vermogensrechtelijke bescherming;
3. voor homo's en lesbiennes zal een specifiek statuut worden uitgewerkt dat de wederzijdse rechten plichten omschrijft, op vermogensrechtelijk en burgerrechtelijk vlak.

Ten derde werd in de voorstellen van decreet die tot nu toe werden behandeld een volledige gelijk-schakeling voorgesteld tussen de tarieven in successie voor gehuwden en samenwonenden. Zonder

dat daar tegenover voor de samenwonenden veel plichten ten aanzien van de andere samenwonende(n) stonden.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, wenst dat het Vlaams Parlement zou ingaan op de suggestie van de Raad van State wanneer deze op pagina 9 van zijn advies schrijft dat het in het belang van de rechtszekerheid aangewezen is meer verduidelijking te geven over het begrip gemeenschappelijke huishouding. De minister wenst op basis van de voorbereidende werken van het voorliggend voorstel van decreet zeer duidelijke instructies in haar omzendbrief aan de administratie te kunnen verwerken.

Ten tweede heeft de minister uit de discussie menen te begrijpen dat rusthuizen en kloostergemeenschappen als geheel niet onder het toepassingsgebied vallen. De minister vraagt dan ook dat dit in het verslag zou worden opgenomen zodat de omzendbrief deze uit het toepassingsgebied kan sluiten.

De heer Herman De Reuse, hierin bijgetreden door de heer Patrick Lachaert, verzet zich ten stelligste tegen het voornemen om via omzendingen aan de administratie de interpretatie van dit decreet te verduidelijken. Indien het decreet onduidelijk is dan moet men nu de tekst van het decreet wijzigen. Het is het Vlaams Parlement dat de decreten maakt en niet de Vlaamse regering. Indien men de interpretatie van dit decreet zou overlaten aan een omzendbrief van de minister dan creëert men zeer grote rechtsonzekerheid. Deze omzendbrief kan door een opvolger van de huidige minister worden gewijzigd en aan de rechtspraak van de rechtbanken worden onderworpen.

De commissievoorzitter is het eens met de heer Herman De Reuse wanneer deze stelt dat het decreet zelf best klaar en duidelijk omschrijft wat het toepassingsgebied is van het decreet en wat de criteria zijn die een gemeenschappelijke huishouding kunnen staven.

De minister stelt dat uiteraard het Vlaams Parlement de decreten maakt maar dat zij enkel heeft willen wijzen op de suggestie van de Raad van State op pagina 9 om het begrip vormen van een gemeenschappelijke huishouding te verduidelijken. Daarnaast werpt de minister op dat het niet de bedoeling van het decreet kan zijn mensen die in hetzelfde appartmentsgebouw wonen en dus hetzelfde adres hebben maar geen gemeenschappelijk

ke huishouding vormen tot het toepassingsgebied van dit decreet toe te laten.

De heer Patrick Lachaert meent uit de redenering van de minister te kunnen afleiden dat in tegenstelling tot de indieners de minister het er wel mee eens is om artikel 2 in die zin te verduidelijken dat het bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister geen weerlegbaar vermoeden kan zijn maar wel het vormen van een gemeenschappelijke huishouding. De spreker is van mening dat ook de minister het ermee eens is om het begrip gemeenschappelijke huishouding en het daarbijhorende weerlegbaar vermoeden uit de tekst te schrappen.

De minister ontkent dit laatste en stelt dat het weerlegbaar vermoeden enkel kan slaan op het vormen van een gemeenschappelijk huishouden zoals de Raad van State stelt.

De heer Patrick Lachaert stelt dat indien men het advies van de Raad van State volgt het eerste lid van artikel 2 in die zin dient te worden herschreven dat het weerlegbaar vermoeden slaat op de gemeenschappelijke huishouding en niet meer op het samenwonen bewezen met een uittreksel uit het bevolkingsregister. De interpretatie van de minister, die het advies van de Raad van State volgt, staat bijzonder dicht bij het oorspronkelijke voorstel De Gucht, Sannen en Lachaert met dat verschil dat het vormen van een gemeenschappelijk huishouden, dat een weerlegbaar vermoeden vormt, was vervangen door een objectief bewijselement met name het samenlevingscontract.

Van de indieners had de heer Patrick Lachaert dan ook graag vernomen hoe men het vormen van een gemeenschappelijk huishouden zal bewijzen.

De heer Johan De Roo pleit ervoor om een zo klaar en duidelijk mogelijk decreet te maken zodat er geen betwisting mogelijk is. Volgens zijn interpretatie is het de bedoeling van de indieners van dit voorstel van decreet om een afzonderlijke categorie te maken voor samenwonenden binnen het Wetboek van Successierechten. Dit samenwonen dient te worden bewezen aan de hand van een uittreksel uit het bevolkingsregister. Een tweede voorwaarde om te kunnen gebruik maken van dit tarief betreft het voeren van een gemeenschappelijke huishouding dat een weerlegbaar vermoeden vormt. Deze voorwaarde is complementair aan de eerste voorwaarde.

De heer Johan De Roo licht dit toe aan de hand van een voorbeeld : er zijn inderdaad tal van rustoorden in België waar iedereen die in dat

rustoord verblijft, hetzelfde adres heeft. Daarom is het noodzakelijk hieraan een tweede voorwaarde te koppelen, namelijk het voeren van een gemeenschappelijke huishouding. Wanneer er zich in een rustoord een overlijden voordoet met erflating dan is het duidelijk dat de erfgenaam die én gedurende minimaal 3 jaar samen met de erflater in het rustoord woonde én een gemeenschappelijke huishouding voerde met de betrokken erflater recht kan doen gelden op het tarief van de categorie samenwonenden.

De heer Herman De Reuse stelt dat wanneer de heer Johan De Roo dit voor ogen staat met het stemmen van dit voorstel van decreet hij de tekst van artikel 2 moet wijzigen.

De heer Johan De Roo is akkoord om de suggesties tot tekstverbetering van de Raad van State in de tekst op te nemen en het eerste lid van artikel 2 te verduidelijken door het begrip voeren van een gemeenschappelijk huishouding te verduidelijken.

De heer Ludo Sannen stelt dat in het toepassingsgebied van het voorstel De Gucht, Sannen en Lachaert ook de zorgrelaties waren opgenomen. Deze spreker vreest tevens dat wanneer men het voeren van een gemeenschappelijke huishouding strakker gaat definiëren men in de praktijk zeer dicht de definitie van tweerelatie zal benaderen en opnieuw de gelijkaardigheid of de conformiteit met het huwelijk zal benadrukken. Indien deze vrees van de heer Ludo Sannen bewaarheid zou worden dan ziet hij geen reden meer om een aparte categorie van samenwonenden te creëren. In dat geval pleit deze spreker om terug te keren naar de voorstellen De Gucht, Sannen en Lachaert en Swennen waar een gelijkschakeling tussen gehuwden en samenwonenden werd voorgesteld.

De heer Ludo Sannen is nogal verrast van de minister te horen dat volgens de minister kloosters niet onder het toepassingsgebied van dit decreet zouden vallen. De heer Ludo Sannen meent dat kloosters een gemeenschappelijke huishouding voeren, meestal, in de meest radicale zin van het woord. Wat dat betreft, zal het een moeilijke opgave worden om het toepassingsgebied zo te definiëren dat deze kloostergemeenschappen kunnen geweerd worden.

Wat de rusthuizen betreft, stelt de heer Ludo Sannen dat het testamentaire element niet uit het oog mag worden verloren. Niet alleen dient de erfgenaam samen met de erflater een gemeenschappelijke huishouding te voeren en op hetzelfde adres te wonen, maar ook moet er een testament zijn. De

relatie tussen de samenwonenden moet zo sterk zijn geweest dat de erflater bereid is testamentair ook die nalatenschap over te laten. Dat is dus toch een wilsbeschikking die misschien niet de gemeenschappelijke huishouding bewijst maar toch wel een sterke gemeenschappelijkheid tussen die samenwonenden onderlijnt.

Tot slot wenst de heer Ludo Sannen te wijzen op een nieuwe discriminatie die door dit voorstel van decreet wordt ingebouwd voor de broers en zusters. Wanneer deze van mekaar erven zullen diegenen die met de erflater samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren een lager tarief bekomen dan die broers en zusters die niet met de erflater samenwonen.

De spreker vindt het verwonderlijk dat de CVP-fractie dit nu wel aanvaardt, terwijl zij daarover bij de bespreking van voorgaande voorstellen van decreet bijzonder moeilijk deed en toen de schending van het gelijkheidsbeginsel inriep.

Mevrouw Sonja Becq wijst erop dat het niet ging om broers en zusters die al dan niet met de erflater samenwoonden maar wel over het feit dat door de inschrijving van bijvoorbeeld twee broers in een partneriaatsregister een derde samenwonende broer of zuster door deze inschrijving in het partneriaatsregister door de twee broers, werd uitgesloten van het voordelig tarief.

De heer Karel De Gucht stelt dat het begrip het voeren van een gemeenschappelijk huishouden voor het Belgische recht eigenlijk een nieuw begrip is. Daar bestaat bij zijn weten geen rechtspraak over. In Nederland is dat wel het geval. Nu mag men van een decreetgever verwachten die enerzijds een totaal nieuw begrip in het Belgisch recht invoert en anderzijds er in dit decreet nog aan toevoegt dat het een weerlegbaar vermoeden vormt dat deze decreetgever aan de hand van een aantal criteria aangeeft wat hij bedoelt met "het voeren van een gemeenschappelijk huishouden". Zoniet gaat het om een staaltje van een zeer slordige decreetgeving.

Deze criteria zijn van het hoogste belang. Wanneer iemand het voeren van een gemeenschappelijk huishouden inroept, kan de fiscus dit weerleggen aan de hand van deze criteria. De rechtspraak zal zich dus dienen te baseren op de criteria die het voeren van een gemeenschappelijk huishouden bepalen om het weerlegbaar vermoeden te toetsen.

Deze spreker vraagt zich af wat de criteria van een gemeenschappelijke huishouding dan moeten zijn.

Men zou in dat verband kunnen gaan kijken in de Nederlandse rechtspraak en daaruit een aantal criteria distilleren.

Ook de heer Leo Cannaefts pleit ervoor de suggestie van de Raad van State op te nemen en de tekst van het artikel 2 in overeenstemming te brengen met de toelichting. Deze spreker zou dit willen illustreren aan de hand van 2 voorbeelden. In beide gevallen is deze spreker van oordeel dat de erfgenaam geen recht heeft op het voordeeltarief :

1. in een rustoord doet de bewoner van kamer 4 een testamentaire beschikking aan de bewoner van kamer 7;
2. twee broers wonen samen in Antwerpen en voeren daar een gemeenschappelijke huishouding in een woning van de oudste broer. Om fiscale redenen heeft de oudste broer die ook een appartement heeft in Knokke zijn woonplaats in Knokke gekozen.

De heer Patrick Lachaert vraagt of de indieners een motivatie kunnen verstrekken voor de tarieven die zij in de tabel II van artikel 2 voorstellen.

De heer Johan de Roo antwoordt dat de basisfilosofie van het voorstel van decreet erin bestaat dat men proportionaliteit heeft wensen in te bouwen : naargelang het erfdeel kleiner is is het successietarief drastischer verlaagd en omgekeerd, en dit in verhouding tot de tarieven die nu gelden voor de categorie broers en zusters.

De voorzitter somt voor de aanvang van de artikelsgewijze bespreking de vier elementen van de bespreking samen die volgens hem ingevolge de bespreking nog een oplossing dienen te krijgen :

1. stemt de commissie in met het voorstel om het *vormen* van een gemeenschappelijke huishouding te vervangen door het *voeren* van een gemeenschappelijke huishouding;
2. stemt de commissie in met de suggestie van de Raad van State om artikel 2 van het voorstel van decreet te doen overeen te stemmen met de toelichting en dus het weerlegbaar vermoeden te laten slaan op het voeren van een gemeenschappelijke huishouding;
3. is de commissie het erover eens dat kloostergemeenschappen en rusthuizen in hun geheel niet onder de definitie van het voeren van een gemeenschappelijk huishouden vallen;

De heer Herman De Reuse stelt dat wanneer de commissie bij punt 1 voor het werkwoord voeren in plaats van vormen kiest, het probleem van punt 3 opgelost is, vermits men normaliter in rusthuizen en dergelijke geen actief gemeenschappelijk huishouden voert.

4. tot slot is er de suggestie van de Raad van State dat men het begrip "gemeenschappelijke huishouding" zou definiëren.

De heer Patrick Lachaert wijst, wat punt 4 betreft, erop dat de definitie van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding in de Nederlandse wetgeving niet voorkomt maar wel in de constante rechtspraak van de Hoge Raad van de Nederlanden.

De heer Karel De Gucht pleit er voor het begrip voeren van een gemeenschappelijke huishouding in het decreet zelf te omschrijven. De commissie stemt daarmee in.

De heer Herman De Reuse voegt aan de 4 elementen opgesomd door de commissievoorzitter nog een element toe. Met name dat samenwonen niet gelijk staat aan samen gedomiciëerd zijn. Daarom is het belangrijk dat naast de bewijsmogelijkheid via het bevolkingsregister er nog een tweede bewijsmogelijkheid zou moeten bestaan voor mensen die feitelijk samenwonen.

Het tweede voorbeeld van de heer Leo Cannaerts verdient ook een positieve regeling als dit voorstel van decreet zou worden aangenomen.

2. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikel 1

Bij artikel 1 worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 2

1. De heer Chris Vandenbroeke dient 5 amendementen in op artikel 2 (Stuk 694 (1996-1997) – Nr. 5, II 2) die de volledige gelijkschakeling van samenwonenden met gehuwden op het vlak van het successietarief op het oog hebben. Vermits de

voorwaarden waaraan de samenwoners moeten voldoen door de heer Chris Vandenbroeke in artikel 2 niet worden geamendeerd, zouden samenwonenden – indien de amendementen van heer Chris Vandenbroeke worden aangenomen – hetzelfde tarief als gehuwden bekomen onder de voorwaarden die in het voorliggend voorstel van decreet zijn opgenomen. Met name drie jaar met de erflater samenwonen en er een gemeenschappelijke huishouding mee vormen.

In de verantwoording bij de amendementen wordt gesteld dat het voorstel Swennen-Becq weliswaar de discriminatie inzake het tarief van het successierecht voor samenwonenden ten dele wegwerkt maar niet volledig. Verder wordt gesteld dat de amendementen van de heer Chris Vandenbroeke geenszins ingaan tegen de adviezen van de Raad van State, waarin immers wordt gesteld : " het is trouwens in de gegeven omstandigheden niet mogelijk om de vraag of ongehuwd samenwonenden moeten of mogen worden behandeld als wettig gehuwden eenduidig met ja of neen te beantwoorden ". Tot slot merkt de indiener in de verantwoording bij deze amendementen op dat het geamendeerd voorstel van decreet dient gepaard te gaan met federale regelingen die ervoor zorgen dat het huwelijk niet afgestraft wordt (onder meer op het fiscale vlak en dus in de federale Kamer te regelen).

Het eerste amendement (Stuk 694 (1996-1997) – Nr. 5, II 2 -A) van de heer Chris Vandenbroeke strekt ertoe vóór het eerste lid van artikel 2 een zin toe te voegen die luidt als volgt : " Wat het Vlaams Gewest betreft, worden in artikel 48 van het Wetboek der successierechten in het opschrift van tabel 1 na de woorden "Tussen de echtgenoten" de woorden "of samenwonenden" toegevoegd.

Het tweede amendement (Stuk 694 (1996-1997) – Nr. 5, II 2-B) van de heer Chris Vandenbroeke strekt ertoe het tweede lid van artikel 2 te schrappen.

Het derde amendement (Stuk 694 (1996-1997) – Nr. 5, II 2-C) van de heer Chris Vandenbroeke strekt ertoe tabel II te schrappen.

Het vierde amendement (Stuk 694 (1996-1997) – Nr. 5, II 2-D) van de heer Chris Vandenbroeke strekt ertoe in het vierde lid, op de eerste regel, de woorden "Tabel III" te vervangen door "Tabel II".

Het vijfde amendement (Stuk 694 (1996-1997) – Nr. 5, II 2-E) van de heer Chris Vandenbroeke

strekt ertoe in het opschrift van tabel III, de woorden "Tabel III" te vervangen door "Tabel II".

De vijf amendementen worden verworpen met 10 stemmen tegen 4.

2. Een amendement van de heer Guy Swennen, mevrouw Sonja Becq, de heren Karel De Gucht, Chris Vandenbroeke en Ludo Sannen (Stuk 694 (1996-1997) – Nr. 4) strekt ertoe in het eerste lid van artikel 2, de tekst na het woord "nalatenschap" te vervangen door wat volgt :

"minstens drie jaar ononderbroken met de erflater samenwonen, te bewijzen met een uittreksel uit het bevolkingsregister, en er een gemeenschappelijke huishouding mee voeren hetgeen een weerlegbaar vermoeden inhoudt."

De indieners verantwoorden hun amendement door te verwijzen naar de suggestie van de Raad van State op pagina 10 van zijn advies. In het amendement wordt wel op suggestie van de heer Karel De Gucht een tekstcorrectie aangebracht op de aanbevolen tekst van de Raad van State : *dat* een weerlegbaar vermoeden inhoudt wordt vervangen door *hetgeen* een weerlegbaar vermoeden inhoudt. Op suggestie van de heer Patrick Lachaert opteren de indieners voor het *voeren* van een gemeenschappelijke huishouding in plaats van het *vormen* van een gemeenschappelijke huishouding. Op suggestie van de Raad van State opteren de indieners van het amendement ervoor het weerlegbaar vermoeden te laten slaan op het voeren van de gemeenschappelijke huishouding.

Een subamendement van de heer Guy Swennen, mevrouw Sonja Becq, de heren Karel De Gucht, Chris Vandenbroeke en Ludo Sannen (Stuk 694 (1996-1997) – Nr. 5, I) op dit amendement strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van het eerste lid de volgende zin toe te voegen : "Het voeren van de gemeenschappelijke huishouding blijkt onder meer uit de voortgezette wil van de partijen daartoe en de bijdrage van de partijen in de kosten van de huishouding."

Een verantwoording werd bij dit amendement niet gevoegd maar het subamendement vloeit voort uit de suggestie in het advies van de Raad van State om het begrip "voeren van een gemeenschappelijke huishouding" nader te omschrijven in de toelichting bij het voorstel van decreet of in het decreet zelf. Na een grondige discussie heeft de commissie ervoor geopteerd de criteria waaruit het voeren van een gemeenschappelijke huishouding onder meer blijkt in het decreet zelf op te nemen.

De criteria waarvan sprake in het subamendement (de voortgezette wil van de partijen en de bijdrage van de partijen in de kosten van de huishouding) werden weerhouden uit een lijst van drie criteria die heer Patrick Lachaert uit de constante rechtspraak van de Hoge Raad van de Nederlanden heeft afgeleid. Door de Hoge Raad van de Nederlanden worden als toetsingscriteria om te besluiten tot het voeren van een gemeenschappelijke huishouding aangewend :

- de voortgezette wil van de partijen;
- de bijdrage van de partijen in de kosten van de huishouding;
- het delen van dezelfde woonst door partijen.

Het derde criterium werd in het amendement niet weerhouden omdat het toevoegen van het criterium van het delen van dezelfde woonst door partijen aanleiding kan geven tot een interne tegenstrijdigheid in de tekst. Het drie jaar ononderbroken samenwonen met de erflater is een objectief criterium, te bewijzen met een uittreksel uit het bevolkingsregister. Het is niet opportuun dit begrip nogmaals als criterium voor het voeren van een gemeenschappelijk huishouden te weerhouden.

De criteria die worden weerhouden bieden het bijkomende voordeel dat zij als begrippen in het Belgisch recht goed gekend zijn en dat er veel rechtspraak over bestaat.

Op vraag van Mevrouw Sonja Becq of bij het tweede criterium met name de bijdrage in de kosten van de huishouding de zinssnede "naar vermogen van partijen" niet moet worden toegevoegd antwoordt de heer Karel De Gucht dat hierover zeer veel rechtspraak bestaat in het Belgisch recht en dat de bijdrage van partijen in de kosten van de huishouding steeds in functie staat van de inkomsten van de partijen.

Mevrouw Sonja Becq wenst dat in het verslag ook wordt gesteld dat zorgrelaties, waarbij één partij die verzorgt en geen eigen inkomen in het gemeenschappelijk huishouden inbrengt, toch zouden erkend worden als vallend onder het toepassingsgebied van het voeren van een gemeenschappelijk huishouden. De commissie stemt met deze interpretatie in.

Het subamendement wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 2.

Het amendement wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 2.

Een technische correctie voorgesteld door de verslaggever, de heer Peter Vanvelthoven, ertoe strekkende in het eerste lid op de tweede regel na het woord "verstaan" de woorden "een persoon of" toe te voegen, wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 2. De verslaggever vreest immers dat zonder deze toevoeging de tekst zou kunnen gelezen worden als zouden minimaal twee personen met de erflater dienen samen te wonen op het moment van het openvallen van de nalatenschap om te kunnen genieten van het voordelig tarief.

3. Het geamendeerde artikel 2 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

De heer Johan De Roo stelt dat door de preciseringen die in de tekst van artikel 2 zijn aangebracht, met name dat

1) het drie jaren ononderbroken samenwonen met de erflater geen weerlegbaar vermoeden inhoudt maar wordt bewezen met een uittreksel uit het bevolkingsregister;

2) het voeren van een gemeenschappelijke huishouding wel een weerlegbaar vermoeden inhoudt en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding onder meer blijkt uit de voortgezette wil van de partijen daartoe en de bijdrage van de partijen in de kosten van deze huishouding;

de decreettekst zelf voldoende duidelijk is opgesteld.

Artikel 3

1. Door de heer Chris Vandenbroeke worden twee amendementen (Stuk (1996-1997) – Nr. 5, IIB -A en 3-B) ingediend die ertoe strekken :

A) 1° te schrappen;

B) In 2°, op de eerste en de tweede regel, de woorden "het woord "Tabel II" vervangen door het woord "Tabel III" en wordt" te schrappen.

De indiener verwijst in zijn verantwoording bij dit artikel naar de verantwoording die hij gaf bij zijn amendementen op artikel 2.

Beide amendementen worden verworpen met 10 stemmen tegen 4.

2. Het artikel 3 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 4

Bij artikel 4 worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 4 wordt eenparig aangenomen met 14 stemmen.

3. Eindstemming

Het geamendeerde voorstel van decreet van de heer Guy Swennen en Sonja Becq houdende regeling van de succesietarieven tussen samenwonenden wordt aangenomen met 8 stemmen voor tegen 2 bij 4 onthoudingen.

De verslaggever,

Peter
VANVELTHOVEN

De voorzitter,

Norbert
DE BATSELIER

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Wat het Vlaamse Gewest betreft wordt in artikel 48 van het Wetboek der Successierechten de tekst na tabel I vervangen door wat volgt :

"Voor de toepassing van dit artikel wordt onder samenwonenden verstaan een persoon of personen die op de dag van het openvallen van de nalatenschap minstens drie jaar ononderbroken met de erflater samenwonen, te bewijzen met een uittreksel uit het bevolkingsregister, en er een gemeenschappelijke huishouding mee voeren, hetgeen een weerlegbaar vermoeden inhoudt. Het voeren van een gemeenschappelijke huishouding blijkt onder meer uit de voortgezette wil van de partijen daartoe en de bijdrage van de partijen in de kosten van deze huishouding.

Tabel II bevat het tarief tussen samenwonenden. Dit tarief wordt voor elk van de rechtverkrijgenden toegepast op het overeenstemmende gedeelte van het netto-aandeel, zoals voorkomend in kolom A.

Tabel II**Tarief tussen samenwonenden**

A		Tarief, toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte zoals voorkomend in kolom A	Totale bedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten
van	tot		
1 F – 3 miljoen F		10%	
3 miljoen F – 5 miljoen F		35%	300.000 F
boven de 5 miljoen F		50%	1.000.000 F

Tabel III bevat het tarief tussen andere personen dan personen in rechte lijn, echtgenoten en samenwonenden. Dit tarief wordt, wat broers en zusters

betreft, toegepast op het overeenstemmende gedeelte van het netto-aandeel van elk der rechtverkrijgenden zoals voorkomend in kolom A. Wat alle anderen betreft, wordt dit tarief toegepast op het overeenstemmende gedeelte van de som van de netto-aandelen, verkregen door de rechtverkrijgenden van deze groep.

Tabel III**Tarief tussen andere personen dan personen in rechte lijn, echtgenoten en samenwonenden**

A		Tarief, toepasselijk op het overeenstemmende gedeelte zoals voorkomend in kolom A		Totale bedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten	
van	tot	tussen broers en zusters	tussen anderen	tussen broers en zusters	tussen anderen
1 F – 3 miljoen F		30%	45%		
3 miljoen F – 5 miljoen F		55%	55%	900.000 F	1.350.000 F
boven de 5 miljoen F		65%	65%	2.000.000 F	2.450.000 F

".

Artikel 3

Wat het Vlaamse Gewest betreft worden in artikel 56 van hetzelfde wetboek de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in het derde lid wordt het woord "Tabel II" vervangen door het woord "Tabel III" ;
- 2° in het vierde lid wordt het woord "Tabel II" vervangen door het woord "Tabel III" en wordt tussen de woorden "in rechte lijn of echtgenoten," en de woorden "broers of zusters" het woord "samenwonenden," ingevoegd.

Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1998.